

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg har et konkret spørgsmål til, og jeg kan godt lide, at jeg også får nogle konkrete svar; det synes jeg er dejligt.

I forslaget til vedtagelse fra netop De Konservative står der: »... at oplyse Folketinget om resultatet af den ovennævnte vurdering, når denne er afsluttet.«

Hvilket tidsperspektiv forventer man, der er på det her område?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu har vi jo en hurtig og dygtig minister, så jeg er sikker på, at få dage efter, at vurderingen er afsluttet – om det tager 3, 4 eller 5 måneder, ved jeg ikke – får vi selvfølgelig den oplysning. Sådan er det. Så så hurtigt som muligt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Anne Bastrup som ordfører.

Anne Bastrup (SF):

I SF er vi ikke i tvivl om, at adgangen til voldsfilm, voldsspil og porno er skadeligt for børn, men vi finder, det er godt, at vi får en reel undersøgelse af det.

Vi mener ikke, at børn i tilnærmelsesvis grad har udviklet evnerne til at skelne mellem fiktion og virkelighed. SF finder derfor også udviklingen bekymrende.

Vi finder det især bekymrende, at helt unge drenge får et skævt og forkvaklet forhold til kvinden og seksualitet, og at helt unge piger tror, at det er det pornografiske univers, der skal være leveringsdygtigt i kvindelige forbilleder.

At indføre et forbud og i givet fald hvordan er imidlertid ikke helt enkelt. I den sammenhæng er det interessant, at vi har en kulturminister, der vil lade børneprogrammerne på tv blive omklamret af børnerettede reklamer, selv om vi ved, at selv de reklamer rummer en høj grad af seksualiserede budskaber og stereotyper.

Her overser de borgerlige endvidere også – og det er rent hykleri – at denne tillid til, at markedet skal styre alle områder i tilværelsen, jo præcis er en holdning, der fremmer den udvikling, at der tjenes penge på porno og vold, og at det er profitabelt for pornoindustrien og også f.eks. for musikindustrien at rette indsatsen direkte mod børn. Markedet tænker ikke »mennesket først«, for det ser kun en forbruger for sig og dermed kun en kilde til profit.

I 1960'erne kæmpede man for ytringsfriheden. Noget af det, der var en følge heraf, var at billedpornoen og den skriftlige porno blev frigivet. Kampen for frigivelsen af pornoen udsprang af et ønske om at begrænse den censur, der ramte en række i dag meget anerkendte forfattere. Det lykkedes, men man så også bagsiden af det. Det har medført store forandringer i det offentlige rum.

Det er efter vores opfattelse uacceptabelt, at man ikke kan komme ind i en kiosk eller på en tankstation, uden at der er porno i børns øjenhøjde.

SF står bag forslaget til vedtagelse sammen med Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten, hvor vi jo også bl.a. peger på, at vi ønsker en mere effektiv håndhævelse af reglerne, der skal beskytte folk, som bevæger sig i det offentlige rum.

Siden vi sidst her i Folketinget diskuterede spørgsmålet om porno i det offentlige rum, er der kommet en bevægelse, som ønsker det offentlige rum pornofrit.

Ud over en konkret håndhævelse af de regler, der allerede gælder, og som justitsministeren gennemgik, mener SF også, at det er helt afgørende, at der bliver indgået nogle bindende aftaler med brancheorganisationerne, således at de forpligtes til enten at lave forskellige typer af mærkning: »Dette magasin er ikke egnet for børn under 16 år« eller tilsvarende, således at brancherne selv forpligter sig.

Men det løser jo ikke alle problemer. Problemet er jo i dag også på internettet, hvor børn både i hjemmet og på f.eks. internetcafeer kan få mere eller mindre uhindret adgang til vold og porno.

Hvordan kan vi realistisk tro, at vi i den globale verden, vi har nu, kan forbyde elementer af pornoen, der er på internettet, og hvordan kan det teknisk lade sig gøre? Der er mange problemer forbundet med det. For hver løsning viser erfaringen, at der findes en omvej.

Vi burde derfor bruge denne debat til mere principielt at forholde os til, hvad det er for mekanismer, der har skabt det menneskesyn, at vi er objekter for hinanden. Hvad er det for mekanismer, der samfundsmæssigt fremmer udstillingen af mennesket som vare, og som forråer sindene hos børn og unge, der ikke er omsluttet af en god voksenkontakt, som kan hjælpe dem med bearbejdelsen af de mange indtryk, det moderne samfund byder os?